

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: OT/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010289
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1118010289.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci obžalovaného J. X., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.05.2018 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

J. X. U. Y. S. Z. X. Ý. narodený XX.XX.XXXX Y. L., trvale bytom L.A.R. - K., prechodne bytom L., K.X.Č. XX na meno K. občan Slovenskej republiky, nezamestnaný,

s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 22.04.2018 v čase okolo 13.00 hod. v Bratislave na Pánskej ulici č. 27 v miestnych apartmánoch Beethoven Apartmens nachádzajúcich sa v budove Keglevičovho paláca sa pokúsil zobrať nejaké veci, ktoré by tam našiel a to takým spôsobom, že pomocou pravého kľúča, ktorý si zaobstaral nelegálnym spôsobom, sa vlámal cez vstupné dvere, ktoré si odomkol, následne vošiel do budovy, vyšiel na 1. poschodie, kde sa pokúšal otvoriť jeden apartmán, avšak v tom čase ho pri tejto jeho činnosti zbadala upratovačka predmetného zariadenia, z dôvodu čoho sa pokúsil z miesta ujsť bez toho, aby niečo z apartmánu zobral, čím svojím konaním smeroval k odcudzeniu vecí a k spôsobeniu škody v nezistenej výške,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec vlámaním, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, § 37 písmeno m/, písmeno h/, § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 1, § 49 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.03.2018, sp. zn. 3T/12/2018, doručeného obžalovanému dňa 24.04.2018 a právoplatného dňa 03.05.2018, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratil podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Bratislava I bola dňa 23.04.2018 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I z toho istého dňa, č. k. 4Pv 174/18/1101-5 na obvineného J. X., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd na podklade podanej obžaloby (po vydaní trestného rozkazu a podanom odpore voči nemu v rámci postupu podľa § 348 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku) nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktoré sa obžalovaný J. X. neustanovil a svoju neprítomnosť nijakým spôsobom neospravedlnil, v dôsledku čoho súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok upravených v § 252 odsek 2 Trestného poriadku (obžalovaný bol na možnosť konania v jeho neprítomnosti, ako aj na možnosť čítania zápisníc o výsluchu svedkov aj bez jeho súhlasu upozornený pri výsluchu po podaní obžaloby). Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie oboznámením obsahu zápisnice o výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní (využil svoje právo a odmietol vypovedať), prečítaním zápisníc o výsluchu svedka - poškodeného C. F. a svedkov S. R. a K. K. postupom podľa § 263 odsek 2 Trestného poriadku, ako aj prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to zápisnice o prevzatí zaistenej veci, potvrdenia o zaistení veci, výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odpisu registra trestov obžalovaného a oboznámením obsahu spisového materiálu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/12/2018.

Všetky vo veci vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Obžalovaný J. X. v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať.

Napriek tomu je obžalovaný J. X. jednoznačne usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkov C. F. (zástupca poškodeného), S. R. C. K. K..

Z výpovede zástupcu poškodeného je totiž zrejmé, že na obžalovaného J. X.É.P. ho upozornili zamestnanci reštaurácie „Kozel Pub“ s tým, že počas dňa pred spáchaním skutku ho videli pohybovať sa v budove Keglevichovho paláca, kedy ho viackrát spozorovali, ako vchádza a vychádza z budovy. V deň skutku mu volal zamestnanec vyššie uvedenej reštaurácie K. K., že videl osobu, ktorá sa deň predtým pohybovala po budove, vojsť do uzamknutej budovy. Dvere do budovy, cez ktoré vošiel obžalovaný, sú vždy uzamknuté a vstup je možný iba s kľúčom, ktorý majú k dispozícii hostia počas pobytu. Obžalovaný si tieto dvere odomkol pravým kľúčom, ktorý získal neznámym spôsobom. Následne vyšiel po schodoch na 1. poschodie, pričom skúšal otvoriť dvere od apartmánov a ostatných miestností nachádzajúcich sa na tomto poschodí. Následne po tom, čo obžalovaný vyšiel z budovy, ho zdržali čašníci, ktorým uviedol, že kľúč od budovy chcel vrátiť, nakoľko bol v apartmáne ubytovaný. Tento však nevrátil, nakoľko ho mal

u seba v ruke, pričom bolo preverené, že osoba obžalovaného nikdy v apartmánoch ubytovaná nebola. Obvinený začal utekať a kričať, avšak oni mu v úteku zabránili.

V zhode s výpoveďou zástupcu poškodeného je aj výpoveď svedkyne S. R., ktorá uviedla, že v deň skutku počas toho, ako upratovala, videla obžalovaného na 1. poschodí, ako skúša otvárať dvere na jednom z apartmánov. Po tom, čo ju zbadal, sa rozbehol dolu schodmi.

Rovnako svedok K. K. vo vzťahu k obžalovanému J. X. uviedol, že v deň skutku si všimol obžalovaného, ako si odomyká vchod od apartmánov a vchádza dovnútra. Svedok hneď volal kolegovi C., ktorý má na starosti apartmány. Keď sa obžalovaný vracal späť, zastavili obžalovaného pri podniku a opýtali sa ho, či je ubytovaný. Na to im obžalovaný odpovedal, že bol iba vrátiť kľúče do schránky, nakoľko tam bol ubytovaný s kamarátkou. Následne začal obvinený utekať, avšak osoba menom Paľo ho dobehla a chytila. Následne zavolali na políciu. Svedok tiež uviedol, že obžalovaného videl v apartmánoch aj deň predtým, kedy sa tam stala krádež vlámaním.

Vychádzajúc z uvedených výpovedí svedkov mal súd vinu obžalovaného jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností za preukázanú. Je nepochybné, že obžalovaný, ktorý v predmetnej budove (apartmánoch) nebol ubytovaný, sa pokúšal vniknúť do niektorého z apartmánov v úmysle odcudziť tam sa nachádzajúce veci. Konal tak na základe toho, že nezisteným spôsobom získal a následne disponoval pravým kľúčom od predmetnej budovy, ktorý však mal v držbe neoprávnené, nakoľko nikdy nebol v danej budove ubytovaný. Svedkyňa S. R. pritom jednoznačne uviedla, že sa obžalovaný pokúšal vniknúť do jedného z apartmánov, pričom z výpovedí ďalších svedkov vyplýva, že obžalovaný tak konal bez toho, aby na to bol oprávnený. Ako už bolo uvedené, obžalovaný nebol nikdy v danej budove ubytovaný, na základe čoho nemal legálny dôvod na držbu kľúča od tejto budovy. Napriek tomu sa do predmetnej budovy dostal za použitia pravého kľúča, ktorý bol u obžalovaného aj nájdený a zaistený, o čom svedčí potvrdenie o zaistení veci a zápisnica o prevzatí zaistenej veci. Je pritom nepochybné, že obžalovaný nešiel daný kľúč vrátiť, ako to mal uviesť svedkom po tom, čo ho obmedzili na osobnej slobode, nakoľko po opustení budovy by nemal dôvod mať daný kľúč u seba.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že skutkové okolnosti popísané v skutkovej vete obžaloby jednoznačne zodpovedajú vykonaným dôkazom, z ktorých je tiež zrejmé, že sa skutku dopustil práve obžalovaný J. X..

Zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj právna kvalifikácia skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona. Je totiž nepochybné, že obžalovaný sa pokúsil nedovoleným/neoprávneným prekonaním uzamknutia odcudziť - prisvojiť si cudziu vec jej zmocnením sa a nakladať s ňou ako vlastnou, čím naplnil všetky znaky daného prečinu spáchaného v štádiu pokusu.

Vzhľadom na to, že v danej trestnej veci sa jedná o prečin, súd sa zaoberal aj materiálnou stránkou trestného činu v podobe materiálneho korektívu vyjadreného v § 10 odsek 2 Trestného zákona, a to z hľadiska všetkých do úvahy prichádzajúcich kritérií (hodnotených v celku) v tomto ustanovení obsiahnutých. V tomto smere spôsob vykonania činu, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (zistiteľné z popisu skutku a z vykonaných dôkazov), následok, ku ktorému čin smeroval, mieru zavinenia (priamy úmysel bez toho, aby sa zavinenie z hľadiska jeho miery delilo medzi viaceré osoby) a pohnútku obžalovaného (ziskuchtivosť) v nijakom smere neodôvodňuje záver, že by posudzovaný skutok nebol prečinom pre absenciu požadovaného konkrétneho stupňa závažnosti.

Pokiaľ ide o určenie druhu a výmery trestu, súd vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ako aj zo všetkých relevantných zásad pre ukladanie trestu, upravených okrem iného aj v § 34 odsek 4 Trestného zákona.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť upravenú v § 36 Trestného zákona, naopak u obžalovaného prihladol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov (nakoľko ukladal súhrnný trest), ako aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona v spočívajúcu v prechádzajúcom odsúdení obžalovaného za trestné činy, v dôsledku čoho sa pri aplikácii § 38 odsek 4 Trestného zákona zvyšuje u obžalovaného dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu.

Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona je daná tým, že obžalovaný spáchal daný skutok, resp. trestný čin v súbehu s trestným činom, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.03.2018, sp. zn. 3T/12/2018, právoplatného dňa 03.05.2018. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona za súčasného zrušenia výroku o treste tohto trestného rozkazu podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona. Stíhaného trestného činu sa totiž obžalovaný dopustil skôr, ako nadobudol uvedený trestný rozkaz účinky vyhlásenia rozsudku (vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/12/2018 bol trestný rozkaz obžalovanému doručený dňa 24.04.2018, kedy nadobudol účinky vyhlásenia rozsudku, teda dva dni po spáchaní skutku v tejto trestnej veci).

Vychádzajúc z dikcie § 41 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladal trest podľa trestnej sadzby najprísnejšieho z trestných činov, za ktorý obžalovaného súd týmto rozsudkom odsudzoval. Keďže obžalovaný spáchal stíhaný trestný čin v súbehu s prečinom nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona (za ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.03.2015, sp. zn. 3T/12/2018, ktorého výrok o treste bol týmto rozsudkom zrušený), ktorého trestná sadzba predstavuje 0 až 3 roky, súd bol povinný pri ukladaní trestu vychádzať z tejto trestnej sadzby, nakoľko ide o trestný čin prísnejšie trestný než je trestný čin podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona (0 až 2 roky).

S prihliadnutím na vyššie uvedené zákonné zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, súd takto zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je upravená pri trestnom čine podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona (0 až 3 roky), v dôsledku čoho upravená trestná sadzba predstavuje rozpätie 1 rok až 3 roky.

Pri stanovení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na to, že obžalovanému ukladal trest za dva trestné činy. Okrem toho, ako vyplýva z odpisu registra trestov, obžalovaný bol pred spáchaním tohto trestného činu už 6 krát odsúdený (z toho dvakrát sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol, čo však nemá vplyv na posudzovanie osoby páchatel'a - obžalovaného, nakoľko fikciu neodsúdenia nemožno stotožňovať s fikciou nespáchania trestného činu), pričom na obžalovaného doposiaľ nemal žiaden účinok nielen výchovný trest, ale ani trest odňatia slobody bez podmieneného odkladu. Obžalovaný sa pritom oboch trestných činov, za ktoré je odsudzovaný týmto rozsudkom, dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03.11.2017, sp. zn. 0T/368/2017. Teda ani plynutie skúšobnej doby (do 04.11.2020) nebolo pre obžalovaného dostatočným mementom na to, aby sa vyvaroval ďalšej trestnej činnosti. Preto súd považoval za potrebné vo zvýšenej miere prihliadať na represívnu funkciu trestu pri rešpektovaní zásady jednoty prevencie a represie.

Osoba obžalovaného teda nedáva žiadnu záruku, že sa opätovne trestnej činnosti dopúšťať nebude, na základe čoho je potrebné mať na zreteli aj ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov zo strany obžalovaného J. X.. Tým je sledovaná ďalšia funkcia trestu, ktorá spočíva v ochrane spoločnosti pred páchatel'om trestného činu.

Spôsob spáchania činu, ktorý možno považovať za značne opovážlivý, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia, následok, ku ktorému čin smeroval, existenciu len priťažujúcich okolností a najmä osobu a pomery obžalovaného, ako aj možnosť jeho nápravy, odôvodňujú uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Takýto nepodmienený trest odňatia slobody vychádza okrem iného aj z dikcie § 49 odsek 2 Trestného zákona, pričom jeho výmeru považuje súd za adekvátnu, reflektujúcu trestnú činnosť obžalovaného a jeho osobu. Nižšia výmera trestu nie je odôvodnená ani vývojovým štádiom trestného činu (pokus), nakoľko k dokonaniu trestného činu zo strany obžalovaného nedošlo iba z dôvodu, že bol pri páchaní trestného činu vyrušený inou osobou. Možnosť nápravy obžalovaného uložením trestu odňatia slobody v nižšej výmere teda nebude zaručená a v takom prípade by ani nebol dosiahnutý účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s § 48 odsek 2 písmeno

b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na ukladanie súhrnné trestu odňatia slobody súd v súlade s § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22.03.2018, sp. zn. 3T/12/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúcu, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.